

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Pułaskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szerepska 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 190. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 27 czerwca 1933 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 23 marca 1933 r. mocy obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru), spedytorskiego, włókienniczego, galanteryjnego oraz dla wszystkich zakładów handlowych w województwie poznańskim z wyłączeniem miast: Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna i Ostrowa oraz powiatów: bydgoskiego, wyrzyskiego, szubińskiego, inowrocławskiego, gnieźnieńskiego i ostrowskiego.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 26 czerwca 1933 r. Nr. 45, poz. 349).

WYSZEDŁ Z DRUKU NR. 47 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 4 LIPCA 1933 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 375 — Skarbu z dnia 10 maja 1933 r. w sprawie ustalania przychodu z nieruchomości miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich na obszarze województwa śląskiego dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Poz. 376 — Skarbu z dnia 30 czerwca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych Serji II.

Poz. 377 — Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 maja 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrótowego Reformy Rolnej.

OBWIESZCZENIA MINISTRÓW:

Poz. 378 — Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 17 czerwca 1933 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu z dnia 9 grudnia 1932 r. o dozorcze nad mlekiem i jego przetworami.

Poz. 379 — Poczty i Telegrafów z dnia 17 czerwca 1933 r. o sprostowaniu błędów w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

190.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 czerwca 1933 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 23 marca 1933 r. mocy obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru), spedytorskiego, włókienniczego, galanteryjnego oraz dla wszystkich zakładów handlowych w województwie poznańskim z wyłączeniem miast: Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna i Ostrowa oraz powiatów: bydgoskiego, wyrzyskiego, szubińskiego, inowrocławskiego, gnieźnieńskiego i ostrowskiego.

Na zasadzie rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatarłów zbiorowych (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456)

i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 168) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc obowiązującą dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru), spedytorskiego, włókienniczego, galanteryjnego oraz dla wszystkich zakładów handlowych w województwie poznańskim z wyłączeniem miast: Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna i Ostrowa oraz powiatów: bydgoskiego, wyrzyskiego, szubińskiego, inowrocławskiego, gnieźnieńskiego i ostrowskiego umowie zbiorowej z dnia 23 marca 1933 r., zawartej w Poznaniu przez Związek Pracodawców na obszar Województwa Poznańskiego Tow. Zap. z jednej strony a Polski Związek Zawodowy Pracowników w Przemysle i Handlu „Praca”, Związek Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego oraz Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe R. P. z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 maja 1933 r. („Monitor Polski” Nr. 111, poz. 144).

§ 2.

Umowa wymieniona w § 1 zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa wymieniona w § 1 jest na mocy niniejszego rozporządzenia obowiązującą, mogą żądać odpisów od stron, które umowę zawarły, za zwrotem kosztów.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Opieki Społecznej:

(—) K. Duch,
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1933 r.

o podwyższeniu składki w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy pracowników umysłowych.

Na podstawie art. 102 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Składkę, przewidzianą w art. 102 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229), na pokrycie świadczeń z powodu braku pracy, podwyższa się do 2,8% płacy podstawowej w grupach zarobkowych od A do N włącznie (art. 14 ust. 1) oraz ustala się następujący podział powyższej składki między pracodawcę i ubezpieczonego:

1) gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie w granicach ponad sześćdziesiąt złotych do czterystu złotych miesięcznie, pracodawca i pracownik płacą tytułem składki po 1,4% płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej;

2) gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad czterysta złotych do ośmiuset złotych miesięcznie, pracodawca płaci 1,2%, zaś pracownik 1,6% płacy podstawowej w odpowiedniej grupie zarobkowej;

3) gdy pracownik otrzymuje wynagrodzenie ponad osiemset złotych miesięcznie, pracodawca płaci 1%, zaś pracownik 1,8% płacy podstawowej w grupie zarobkowej N.

Za obowiązkowo ubezpieczonych w grupie zarobkowej A, nie otrzymujących żadnego wynagrodzenia lub otrzymujących nie wyższe niż sześćdziesiąt złotych miesięcznie, albo tylko utrzymanie, opłaca składkę ubezpieczeniową w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy tylko pracodawca, z własnych funduszy, w wysokości 2,8% płacy podstawowej w grupie zarobkowej A.

Ubezpieczeni, których wynagrodzenie przekracza złotych siedemset dwadzieścia, opłacają tytułem składki, niezależnie od kwot przypadających w myśl ustępu pierwszego, 1,68% od pełnej kwoty otrzymywanego wynagrodzenia, podlegającej zaliczeniu do ubezpieczenia, a pomniejszonej o złotych siedemset dwadzieścia.

Przy opłacie składki, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, nie uwzględnia się kwot do pięciu groszy włącznie, zaś kwoty ponad pięć groszy zaokrągla się w górę do najbliższej dziesiątki.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przyczem podwyższenie i podział składki, przewidziane w § 1 rozporządzenia niniejszego, stosują się do składek należnych za miesiące składkowe od czerwca 1933 r. do maja 1935 r. włącznie.

Prezes Rady Ministrów:

(—) J. Jędrzejewicz.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Hubicki.

(Dz. U. R. P. z dnia 26 czerwca 1933 r. Nr. 45, poz. 349).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Pan Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck w związku z podpisaniem przez Polskę Konwencji ośmiu państw w sprawie „definicji napastnika” oświadczył co następuje:

„Konwencję o definicji napastnika, pod którą złożyli dziś swój podpis przedstawiciele Polski, Afganistanu, Estonji, Łotwy, Persji, Rumunii, Turcji i Z. S. R. R., uważam za ważny akt polityczny o znaczeniu wybitnie twórczym.

W systemie wschodnich paktów regionalnych jest ona syntezą poszczególnych wysiłków w kierunku skutecznego organizowania pokojowego współżycia. Geograficzny zasięg tej konwencji najlepiej charakteryzuje jej właściwe znaczenie polityczne.

Dla polityki zagranicznej Polski konwencja o definicji napastnika jest logiczną konsekwencją szeregu instrumentów politycznych, na których podstawie kształtują się coraz pomysłniej stosunki polsko-sowieckie. Mam tu na myśli protokół podpisany w Moskwie w r. 1929, przyspieszający wprowadzenie w życie paktu Kelloga, pakt o nieagresji i umowę koncyliacyjną.

Ze względu na sojusz, łączący nas z Rumunją, jak również w płaszczyźnie stosunków polsko-sowieckich, podpis Rosji Sowieckiej i Rumunii na jednym akcie politycznym wspólnie z podpisem Polski jest dla nas przyczyną szczególnego zadowolenia”.